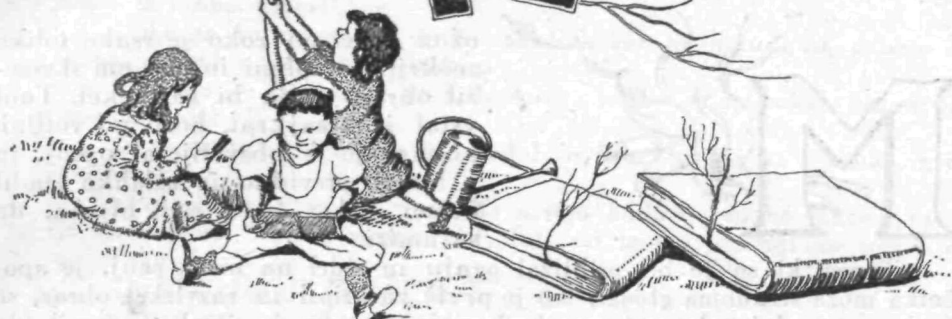

VRTEC

ŠTEV. 3

1937/38

LETNIK 68

Ob spominu mrtvih.

Pozna jesen je prišla v deželo. Cvetje in listje rumeni in odpada. Vse umira v naravi, vse se bliža zimi — smrti. Temni in mrzli in pusti novembrski dnevi so se začeli.

V ta žalostni čas v naravi nam je tudi Cerkev postavila praznik, ki se z umiranjem narave tako lepo sklada: praznik, ki je posvečen spominu vseh mrtvih.

Vseh mrtvih dan. Takoj na začetku novembra meseca nas Cerkev opomni, da moramo iti na pokopališče, v dom naših rajnih.

Dragi moj, nikar ne pozabi in ne presliši tega cerkvenega klica. Pojdi tja, kjer mrtvi spe nevzdramno spanje, okraši grob svojih staršev, če ti jih je Bog že vzel k sebi, okraši ga s cveticami in prižgi na grobu svečko, da se bo njen plamen dvigal kakor v molitvi k nebu. Obenem z njim pa naj se dviga tudi tvoja prisrčna otroška molitev k Bogu za mir in pokoj vernih duš. Res, moji dragi, več kot cvetje in lučke velja vaša vroča molitev, le ta najde pri Bogu uslišanje. Saj je tisto krašenje grobov tako prazno, tako zunanje: molitev pa je pogovor z Bogom. Z njim se pogovorite o srečni usodi vseh svojih dragih, ki še trpe v vicah.

Spomni se pa, moj bralec, tudi tistih grobov, ki ležé tako osamljeni kje tam v kotu na božji njivi. Tudi take grobove obišči in za duše od vseh pozabljenih zmoli očenaš!

Pa ne samo prvi dan v mesecu novembru, ves mesec se v molitvi spominjaj umrlih, vsak dan v tem mesecu pohiti v dom mrtvih, pa ti bodo verne duše hvaležne, saj tako potrebujejo tvoje pomoči iz molitve. Saj tvoja molitev pri Bogu ne bo ostala neplačana. Rešene verne duše ti bodo izprosile pri Bogu milost vere in upanja in ljubezni.

F. J.